

Flora's bloemkorfje, of Bundeltje van nieuwe zangstukjes, voor Neerlandsch jeugd

bron

Flora's bloemkorfje, of Bundeltje van nieuwe zangstukjes, voor Neerlandsch jeugd. Z.p., ca. 1790

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_flo005flor01_01/colofon.php

© 2011 dbnl

**Flora's Bloemkorfje; Of Bundeltje van Nieuwe
Zangstukjes, voor Neerlandsch jeugd; *Op oude
en nieuwe wyzen.***

Zie hier weêr, Neêrlandsch blyde Jeugd,
Die zich door zoeten Zang verheugd,
Deez' Bloemenkorf aan U geschonken.
Kies Roos, of Tulp, of Hyacint,
Het Bloempje dat gy 't meest bemind,
Moet op uw schoone boezem pronken.
De blydschap woon', naast liefde en Deugd
Altoos, in 't hart van Neêrlandsch Jeugd,

Lentezang.**Stem: *Hoe lieflyk ryst Gy uit de kimmen.***

ô Lieve Lenten, bloemen schenkster,
 Gy zyt, Gy zyt, de blyde vooglen wenkster;
 Met U verschynd de Nagtegaal,
 Wier onnavolligbaare taal,
 Reeds klinkt, reeds klinkt, door boschen daal,
 Gy dryft het Veê ter weiden,
 In 't jonge klaver kruid
 Dat wy uw lof verbreiden!
 Gy maakt, Gy maakt, van dorre en schrale heiden,
 Een hof van leven voedend groen.
 Kom Philis laat ons veldwaards spoên;
 Kom treê, kom treê, ten stulpdeur uit.

De liefde wagt ons in den lommer,
 Men kent, men kent, geen tegenspoed nog kommer,
 Op 't Land leeft niets dan zoete vreugd,
 Daar't all' ons oog en hart verheugd.
 Welaan, welaan, dan, fiere Jeugd.
 Vernoogetheid volgt uw schreeden.
 Hoe schittrend blinkt Natuur,

Door haar bevalligheden,
 Wat deeld, wat deeld zy ons al zoetheid meden!
 Hoe heerlyk pronkt den Angelier:
 ô Lenteroosjes vol van zwier,
 Gestooft, gestooft, door 't Zonnevuur.

Zomer zang.

Wys: *Myn lief zoo schoon als 't Morgenlicht.*

Zyt welkom Zomertyd!
 Die alles kweekt en voed,
 En steeds de blyde Jeugd, verblyd,
 Langs bloemen treden doet.
 De heldre Zonnen glans,
 Verguld de wolken trans,
 En lekt den dauw van bloemen knop,
 Met volle teugsjes, op.

De dageraad ryst op haar koets,
 Van paarden en Robyn.
 Deez' Morgenstond voorspeld wat goods.
 De dag zal heerlyk zyn.
 Baad Nymphjes in het nat,
 Daar 't om uw beentjes spad;
 Verkwikt U in de heldere bron,
 By 't koestren van de Zon.

Hoe tierig graast het Zuivelvee,
 Tot aan de buik in 't gras.
 Gy Zomer, deeld ons schatten meê,
 Van bloem en plant gewas.
 ik Zie wondren der Natuur,
 Gekweekt, door 't Zonnevuur.
 ô Zomer tyd! wat spreid ge al schoon
 Voor ons gezicht ten toon!

Daar leid Dameet zyn Zielsvrindin,
 Door 't koel en eenzaam dal.
 Hy kout met haar van 't zoet der min,
 Dat hy genieten zal.
 Wanneer het trouw verbond,
 Op liefde en deugd gegrond,
 Voor hymens rookende Echtaltaar,
 Hun strengeld aan elkaar.

Hoe heerlyk klinkt den zoeten zang,
 Van 't fraay geveederd koor,
 ô Zomer! by U dagen lang,
 De Veldeling in 't oor,
 Zie hoe den Steeman ryd,
 Door 't Zomerweêr verblyd,
 Met Chais en wagen door het groen,
 Dit kan zyn lust voldoen.

Wat is den Zomer avond schoon!
 Daar pronkt de zilvre Maan.
 Wat wondren spreid Natuur ten toon!
 Millioenen Sterren staan
 Te glinstren in het vak,
 Van 't bruine Hemeldak.
 De dagtoorts is nu uitgeblust.
 Het dons wenkt ons terrust.

Herfst zang.

Wys: *Laatstmaal toen ik lag en sliep.*

Herfstyd schenkt ons druiven bloed,
 Dat de vreugde leven doet.
 Wyn, wyn, frisschen wyn,
 Schenkt zy zeker, in den Beker.
 Wyn, wyn, koelen wyn,
 Is de beste medicyn.

Herfstyd schenkt ons vlees en spek,
 Die 't niet lust is stapel gek.
 Vlees, vlees, spek en vlees,
 Corbonaden, welgebraaden,
 Vlees, vlees, Ossenvlees,
 Haat geen Turk, Polak, of Snoes.

Wel wat geeft het een rumoer,
 Als de slag komt langs de vloer!
 Vet, vet, alles vet.
 In de Keuken, zoo te smeuken.
 Vet, vet, alles vet,
 ô Wat geeft die slag een pret!

Dikke worsten, van een vaam,
 Beulingen: zoo aangenaam,
 Bloed, bloed, wel gandsbloed.
 Herfst dagen, volbehaagen,
 Bloed, bloed, wel gands bloed!
 Wat is doch de Herfst goed!

Welkom Jager, welkom baas!
 Met het knapgeschooten Haas.
 Poef, paf, poef poef paf.
 Daar geen snippen, U ontglippen.
 Poef, paf, poef poef paf.
 Jager! leg uw vangst hier af.

Jonge Haanen vetgemest,
 Smaaken nu ook allerbest.
 Poen, poen, een Kapoen,
 Welgebraden, by Saladen,

Poen, poen, een Kapoen,
Kan ook aan de smaak voldoen.

Lieve Herfst, gulle maagd!
Wie zich over jou beklaagt,
Is, is, voor gewis,
't Lekker eten alvergeeten.
Is, is, voor gewis,
Zeker ook niet al te fris.

Winter zang.

Stem; *Rozemond verlaat uw stal.*

ô! Wat is dien Winter koud,
Zy doet allen, jong en oud,
In het kortste van de dagen,
In het hoekje van de haart,
Dikwils nog van koude klaagen,
Daar zy door de vensters jaagt:

Grootvaar kouwlyk van natuur,
Kruipt schier boven op het vuur,
En kan nog zyn oude darmen,
Hoe hy dapper stookten mag,
By de vonken, niet verwarmen.
ô Wat is dien onden dag!

Maar de Vaderlandsche Jeugd,
 Altyd vroolyk en verheugd,
 Gaat zich op het ys vermaaken.
 Blanke schaarsen aan den voet;
 En of 't ys aleens mag kraken,
 Dat beneemt aan ons geen moed.

Frans zet Letje in de sleê,
 't Lieve Meisje, wel te vreê,
 Laat zich vroolyk heenen glyden.
 Kuipidoodje, die dit ziet,
 Loerd op 't Nymphje, van ter zyden,
 En vergeet zyn pyltjes niet.

Nu een oogenblik gerust,
 En eens tusschen bey gekust.
 Frans moet eens het stoofje roeren;
 Waar op Letjes voetjes staan.
 Maar om niet van dorst te smooren,
 Legt men, in de tent, eens aan.

Als de Zon zich westwaards zet,
 Word de vreugde ons niet belet,
 Dan ziet men de blyde snaaken,
 Aan den warmen koolen haart,
 By het wyntje, zich vermaaken,
 Met de Meisjes, of de kaart.

Dus schenkt Gy, ô Wintertyd!
 Schoon gy veelen lastig zyt,
 Echter, op uw beurd genoegten,
 Vroolyk, hart in zynen kring,
 Weet zich altoos bly te voegen,
 Naar der tyden wisseling.

Zang. De vergenoegde huisvrouw.

Stem: *Avec les jeux dan le village.*

Mag imand op genoegten roemen,
 Ik ben het, die dat heil geniet.
 Ik kan myn zelf gelukkig noemen,
 Ik weet van rampspoet, noch verdriet.
 Ik heb een Echtgenoot verkreegen,
 Die my oprecht en teer bemind;
 Die in myn blydschap, aller wegen,
 Zyn vreugd en welbehagen vind.

Nooit knorrig altoos wel te vreedten,
 Verpligtend door gediensigheid,
 Doet hy my steeds op roosjes tredten,
 Die zyne liefde voor myn spreid;
 Moet hy my slegts één uur verlaaten.

ô! Dan is ons dat uur een dag.
 Wie zou ooit zulk een Huwlyk haten,
 Als ons tesaam verëenen mag!

'k Mag reeds een aartig wichtje streelen,
 Dat ik, uit onze trouw genoot,
 'k Zie met dat wicht myn hartvriend speelen
 Wanneer het darteld op myn schoot;
 Dan kust hy 't kindje, dan de Moeder.
 Geen harten zyn ooit in den Echt,
 Vernoegeter, liefderyker, goeder,
 Of ooit opregter saam gehegt.

Het Meisje dat nog onverbonden,
 In volle vryheid leven mag.
 Wensch ik, die 't nu heb ondervonden,
 Geen mindtren blyden Bruilofts dag.
 Den vryen Staat is steeds te roemen,
 En dikwils 't Huwlyk vol van smart;
 Doch, ik kan my gelukkig noemen;
 Leef vroolyk, met een dankbaar hart.

Koomt Meisjes wild niet langer draalen,
 Word gy opregt en trouw bemind,
 Laat uwe minnaars zegepraalen;
 Bekroont de wenschen van uw Vrind;

Maar wild ook trouw, uw pligt betragten:
 Verëend de Huwlyks min met deugd;
 Zoo staat U ook myn heil te wagten,
 En gy smaakt reine liefde vreugd.

Wiege zang.

Wys: *Marselliaansche Marsch.*

Slaap nu gerust myn lieve wichtje
 Slaap, wellust van myn teder hart,
 Sluit, sluit, uw lief, uw zoet gezigtje.
 Slaap onbelemmert, vry van smart,
 Gy zyt thans in uw zaligste men,
 Daar gy, noch leed, noch zorgen voelt:
 Geen naberouw in 't hartje woeld.
 ô! Mogt uw heilstaat eeuwig duuren!
 Maar, met den groei der jaren, groet ook de zorg en pyn,
 Slaap zagt, slaap zagt, myn lieve schaaap,
 En wil gelukkig zyn.

Slaap nu gerust, myn lieve wichtje,
 Slaap, tot den vroegen morgen stond.
 Sluit, sluit, uw lief uw zoet gezigtje.
 Het slaapje is voor U gezond.
 ô lieve wellust! van uw Moeder;

ô Engeltje, in wien het beeld,
 Van uwen braven Vader speeld.
 Myn hart beveeld U de Albehoeder!
 Groei op in alle deugd, tot eer van 't Vaderland.
 Den staat, den staat, wagt door den tyd,
 Ook bystand van uw hand.

Slaap nu gerust myn lieve wichtje.
 En rust uw poezele blanke leen.
 Gy sloot alreeds uw zoet gezigtje,
 Nog onbewust van tegenheen.
 Men kan in uw bevallig wezen,
 Waar in de lieve roos der Jeugd,
 Die 't Moederlyke hart verheugd.
 Zich toond, geruste kalmte leezen.
 Rust zagt, myn lieve Schaapje, voldoe voldoe uw lust.
 Slaap zagt, slaap zagt, uw Moeder
 Verlangd naast U na rust.

Bruilofts zang.

Wys: *Wy dragen met gelyke zinnen.*

Kom Speelgenooten wild nu zingen,
 Terwere van 't verbonden Paar.

Wensch, hun een schat van Zegeningen;
 Als ook een Spruitje binnen 't Jaar.
 Hoe streelend is het Echtvergaaren
 In 't bloompje van uw Lente Jaren!
 Dan is het alles zoet,
 Wat Venus Zoontje doet,
 Dat Schelmpje doet.

Kusch nu ô Bruigom! op de lipjes,
 Van uwe schoone Rozemond,
 En op haar rood Coraale tipjes,
 En blanke borst, uw hart gezond,
 En wat U verder word geschonken.
 Geef vryheid, aan de liefde vonken,
 Kom blozend Paar geniet,
 Wat Junoos wet gebied.
 Aan U gebied.

Wat is het leven, zonder liefde!
 Gy haakten naar deez' blyden dag,
 Sints U Citheraas Zoontje griede,
 En nu gy dien beleeven mag.
 Moet gy, de geurigste Offerhanden,
 Op Hymens gloeiend altaar branden:
 De vreugd is U gegunt,
 Die gy genieten kunt,
 Nu smaaken kunt.

Dat U den Voorspoed moog verzellen,
Verbonden Twee! in dezen staat!
Dat U noch ramp, noch onheil kwellen;
Dat nooit de liefde uw hart verlaat,
Geen huis kraakeel uw rust verminder'
Geen ziekten uwen welvaard hinder;
Leest dus, gezegend Paar!
Een reeks van Vystig Jaar.
Ja Vyftig Jaar.

Straks zullen we U naar bed toe dansen.
Kom fieren Bruigom, 't word U tyd!
De liefde vlecht de rozen kranssen,
Die U het gulle Bruidje wyd.
Pluk nu de blyde Lente rozen,
Die in den Hof van Pavoos bloezen.
De Huwlyks Koningin,
Wenkt U den bloemhof in;
Haar Hofje in.

Nu eens den Beker vol geschonken,
En die, op 't heil der Jonge Twee,
Tot aan de bodem leeg gedronken,
En zoo het lot myn wensch voldeê,
Zoud gy, ô vroolyk Echtelingen!

Te faam aan 't wiegtouw *zuija* zingen:
 Zoo roerd men binnen 't Jaar,
 De kneelstok met malkaar.
 Ja met malkaar.

Soldaten zang.

Wys: *Sa Bruidje als een Held.*

Daar roerd den Oorlogs trom,
 Harouds nu helden drom!
 Hoe kletterd het trompet geschal,
 Het vuur vertoond zich over al,
 Poef, paf, poef, paf,
 Nu op de Vyand af.

Grypt Sabel en musket,
 Naar Krygsmans pligt en wet,
 Elk op zyn post, met fieren geest,
 Wie is 'er, die den Vyand vreest,
 Poef, paf, poef, paf,
 Geen Krygsmen toon' zich laf.

Het geld der Vryheids eer!
 Spitsbroeders in 't geweer!
 Ontziet geen kogels, kruid, of lood.
 Wie sneuveld, sterft der helden dood.
 Poef, paf, poef, paf,
 De Vyand vond zyn graf.

Nu slout de bajonet,
 Op 't helden staal gezet.
 En zoo op dwingelanden aan.
 Wie kan deez' heldendrom weêrstaan!
 Poef, paf, poef, paf,
 Nu op den Vyand af.

't Sa Helden! houd maar moet:
 Daar stroomd des Vyands bloed.
 Vegt onvertsaaft, het Vaderland
 Heest aan uw trouw zyn heil verpand.
 Poef, paf, poef, paf,
 De bloodaarts deinzen af.

Daar vluchten zy *viva!*
 Men sneld den Vyand na.
 Zoo praald de roem van 't Vaderland,
 Den buit zy ons aan allen kant.
 Poef, paf, poef, paf,
 De Vyand vond zyn graf,

De Vryheid is geret!
 De dwinglandy verplet!
 Komt dappre Helden, zingen wy;
 Het lieve Vaderland is Vry!
 Poef, paf, poef, paf,
 Men legt den Sabel af.

EINDE.